

BUURTNETWERK
BRUSSELSEPOORT
VERBINDT

BUURTNETWERK BRUSSELSEPOORT BUURTBLAD/DEC 2021

8

WAAR MENSEN
SAMENLEVEN
GENIETEN
EN BELEVEN
WILLEN
WIJ GRAAG
DE BUURT
VERBINDEN

JAARGANG 23

Agenda

11 jan 2022 | 20 uur | de Wiemerink
praten over speelvoorzieningen
28 jan 2022 | 15 uur | de Fronten
excursie verduurzaming

Buurtvergadering

di 18 januari 2022 | 20-22 uur
di 15 maart 2022 | 20-22 uur
di 17 mei 2022 | 20-22 uur
di 20 september 2022 | 20-22 uur
di 15 november 2022 | 20-22 uur
locatie: Café 1900, Orleansplein óf
Buurtcentrum de Wiemerink
Houd t.z.t. de website in de gaten!

Vragen of informatie delen?

Heeft u vragen of wilt u uw informatie
graag met ons delen voor een volgend
nummer? Stuur een email naar:
info@buurtnetwerkbrusselsepoort.nl

Dit buurtblad is een uitgave van
BuurtNetwerk Brusselsepoort
en verschijnt in 2021 3x per jaar
in een oplage van 2000 exemplaren

redactie louise van bronswijk, arja peters,
wim schoenmakers, jojet lysen, herm willems,
lodewijk zengerink, manon habets
redactieadres voor het aanleveren van
copy en/of foto's kunt u mailen naar:
info@buurtnetwerkbrusselsepoort.nl
www.buurtnetwerkbrusselsepoort.nl
vormgeving daphne philippen

Foto Gerard Heemels©DutchCoverMedia

EEN
GOEDE BUUR
IS GOUD
WAARD!

Van de redactie

Zoals beloofd, het 3e nummer dit jaar, een kerstnummer, maar we zijn nog niet helemaal in kerststemming. Allerlei leuke plannen gingen weer niet door; minder schouwburg, minder feestjes, minder etentjes. Het houdt maar niet op.

Nou ja, dan maken we het maar gezellig in onze eigen buurt met lichtjes in de winkels, in bomen en struiken en vensterbanken. Lichtpuntjes die we nodig hebben en kunnen zien als we weer gaan wandelen in de buurt. Dat is goed voor lijf en leden en leuk om elkaar te ontmoeten en naar al die lichtjes te kijken.

Onder de kerstboom kunt u ook het interview lezen met Wethouder Krabbendam over de energietransitie. We plaatsen een oproep voor de oprichting van een bewonersgroep om zich hierin te verdiepen. We doen verslag van onze inspanningen het Orleansplein te veranderen en roepen u op mee te denken over de inrichting van de speeltuintjes. U kunt lezen hoe in diverse straten burendag goed gevierd werd en hoe onze buurt met hulp van het CNME langzaam vergroent. We gedenken ook Ria Vernooij, oud redactielid van het buurtblad.

→ lees verder op pagina 2

IN DIT NUMMER: IN MEMORIAM RIA VERNOOIJ-NELISSEN/2 EEN
NIEUWE BUURTONTMOETINGSPLEK?/3 NOG EVEN OVER DE LAMBERTUS-
KERK/3 NIEUWS VAN HET CNME/4 PRATEN OVER SPEELVOORZIENINGEN
/4 HET ORLEANSPLEIN, DE TUSSENSTAND/ WEL EN WEE IN DE
FRONTEN/6 EXCURSIE EN OPROEP/7 KIJK OP DE WIJK/9 BURENDAG
/10 SCHUILKELDERS IN DE BRUSSELSE POORT/11 WILT U GRAAG
BETER SLAPEN?/12 NIEUW IN DE BUURT/12

→ vervolg pagina 1

We schenken aandacht aan een bedrijf in de wijk en aan de Lambertuskerk. We schrijven over de kans om samen met Stichting Hartwerkt en Daalhoeve een heel nieuw inloopcentrum te starten. Vanuit apotheek de Fronten een oproep voor slechte slapers. Verder hebben we onze lijst van bezorgadressen helemaal doorgespit en uitgezocht. Ook zijn we een digitale bezorglijst gestart. Mocht u deze krant nog uitsluitend digitaal willen lezen dan kunt u een mailtje met het naam en emailadres sturen naar info@buurtnetwerkbrusselsepoort.nl dan zetten we u op de verzendlijst. Reacties op stukken uit deze krant of aanvullingen kunt u ook hier naar toe mailen.

De redactie wenst u fijne kerstdagen en een heel goed 2022 toe.

Wilt u ons graag versterken bij de redactie en/of het bezorgen van het buurtblad? We zien uw reactie graag tegemoet! E: info@buurtnetwerkbrusselsepoort.nl Ook als u extra nummers wilt of een reactie wilt geven op dit nummer.

Het zalige gevoel van onbeschreven papier

RIA VERNOOIJ, NELISSEN
columns | verhalen | anekdotes
door de jaren heen

Met veel passie en plezier hebben we, Ria en ik, enkele jaren geleden haar columns, verhalen en anekdotes gebundeld in een mooi boekje getiteld 'Het zalige gevoel van onbeschreven papier'. Blij en opgelucht was Ria toen alles drukklaar was en trots op het resultaat! We koesteren de herinneringen.

Daphne Philippen

In memoriam

Ria Vernooij-Nelissen

Maastricht * 30-08-1939 † 21-11-2021

Na het overlijden van haar geliefde man Ton, nam Ria het correctiewerk van de artikelen in het buurtblad over. En net als Ton hanteerde ze het rode potlood met verve! Een uitleg waarom iets niet goed geschreven stond was voor haar een vanzelfsprekende les aan ons, redactieleden. Daarnaast schreef Ria van mei 2010 tot en met november 2017 een column in het buurtblad Brusselsepoort.

In de columns komt haar liefde voor papier en voor het schrijven naar voren. Papier is een uitdaging en houdt een belofte in. Voor Ria is het schrijven van een column een fijne manier om de mensen in haar omgeving te laten delen in wat er gaande is in onze buurt en wat er leeft in Ria zelf. Sommige columns schreef ze in het Mestreechs, de taal van haar vader (haar moeder kwam uit Wijck en daar was het dialect toch net iets anders)! In het buurtblad van november 2017 staat de laatste column van Ria Vernooij. Ze schrijft over haar val op de trappen van het altaar in de Sint Annakerk, de paniek, gêne en de hulp die ze krijgt. Ze eindigt de column met de woorden "wat heb ik toch veel lieve mensen om me heen!" En dat kenmerkte Ria! In 2018 lukte het niet meer om nog een column te schrijven. We zagen Ria minder en we hoorden dat ze haar huis had verruild voor een plekje in de Beyart. Dank je wel Ria, voor je inzet voor de mensen in onze buurt, voor je columns, je humor, je verhalen.

Namens de redactie van het buurtblad, Louise van Bronswijk

"Gevallen vrouw"

"Zo, en nu eens even helemaal niets!" adviseerde mijn arts mij na mijn val, nu al weer vier weken geleden. Voor mijn doen heb ik mij op wonderbaarlijke wijze goed aan zijn instructies gehouden. Maar, het bloed kruipt, waar het nu eenmaal niet gaan kan...en hier ben ik dus toch, zij het met enige schroom! Misschien tòch te vlug?! Ja, ik ben inderdaad "een gevallen vrouw"! Maar, onderscheid moet er zijn, dus ik viel niet zo maar ergens....neen, ik viel op de trappen van het altaar in de Sint-Annakerk, toen ik van plan was om in de avondmis van zaterdag 26 aug. De H. Communie te gaan uitdelen. Allereerst: paniek! Gêne ook! En desoriëntatie. Maar onmiddellijk kwam de hulpverlening op gang. Een lieve oud-leerlinge, Marly, lid van de St. Lambertus-Broederschap en vroeger buurmeisje ontfermde zich over mij en vervoerde me naar de E.H.B.O. Ze bleef ook heel trouw bij mij bij de onderzoeken, hechtingen, foto's, scans, gesprekken, enz. enz. Dank Marly! Neen, er was goddank niets gebroken. Alleen een paar hechtingen in mijn linkerwang! Dit hoort nu al weer tot het verleden! Een litteken alleen herinnert nog hieraan! Alles moet altijd zijn tijd hebben! Ik lijd er niet echt onder! Ik ben vooral dankbaar, voor hetgeen mij ook nu na deze gebeurtenissen weer opnieuw als positieve boodschap is bij gebleven en dat is: "Wat heb ik toch veel lieve mensen om mij heen!"

Een nieuwe Buurtontmoetingsplek?

door Klasien Horstman

Brusselsepoort is een relatief grote buurt, met veel verschillende bewoners. Buurtbewoners ontmoeten elkaar in speeltuintjes, op het Orleansplein en in het hondenloosgebied op de Fronten, maar de buurt heeft geen vaste buurtontmoetingsplek. Dat proberen we te veranderen. We werken aan een buurtontmoetingsplek in winkelcentrum Brusselse Poort.

'Ontmoeting' is cruciaal voor de kwaliteit van leven in de stad. Het biedt de kans om sociale bubbels - van ouderen, studenten, van geboren en getogen Maastrichtenaren, van relatieve nieuwkomers et cetera - met elkaar te mengen en om nieuwe gezichten te leren kennen. De buurt een beetje kennen, al is het maar oppervlakkig, draagt bij aan het veiligheidsgevoel van bewoners en vermindert eenzaamheid. Het maakt het ook minder moeilijk om eens hulp te vragen als dat nodig is.

Waarom in winkelcentrum Brusselse Poort?

Deze plek is gemakkelijk toegankelijk voor veel mensen. Het winkelcentrum wil bovendien niet alleen het gebouw renoveren maar ook haar sociale relatie met de aangrenzende buurten versterken. Mensen zouden er niet alleen voor de boodschappen

moeten komen, maar zouden zich er ook thuis moeten voelen. Daarom is de exploitant van winkelcentrum Brusselse Poort ook geïnteresseerd in een buurtontmoetingsplek in het vernieuwde winkelcomplex.

De laatste maanden hebben het Buurtnetwerk, winkelcentrum Brusselse Poort, de Kinderboerderij Daalhoeve, de Stichting HARTwerkt en de Universiteit Maastricht een plan gemaakt voor een laagdrempelige, gastvrije ontmoetingsplek. Het idee is dat die plek mogelijkheden voor vrijblijvende ontmoeting biedt, maar ook ruimte voor activiteiten waarbij bewoners elkaar helpen bij alle mogelijke levensvragen en levensproblemen: denk hierbij aan allerlei vormen van onderlinge zelfhulp of workshops (zoals 'levensverhaal maken' of 'aan de slag met mijn toekomst'). Er is veel ervaringskennis bij burgers over vele facetten van het leven. Juist die ervaringskennis kan op zo'n ontmoetingsplek gebruikt worden om elkaar een steuntje in de rug te geven. Ook kunnen er culturele activiteiten georganiseerd worden, zoals film- en gespreksavonden. Het is de bedoeling dat alle bewoners van de buurten kunnen meedenken over een goede invulling van de plek. Kenmerkend is dus dat juist niet van tevoren vaststaat, hoe alles vorm krijgt.

Vrijwilligers uit de buurt kunnen er samen met vrijwilligers van de Kinderboerderij Daalhoeve en van de Stichting HARTwerkt voor zorgen dat de ontmoetingsplek een flink aantal dagdelen open is. De Universiteit en de Stichting HARTwerkt zullen onderzoeken of een dergelijke ontmoetingsruimte ook bijdraagt aan het welzijn van mensen in de buurt.

Maar dit is het plan, nu moet nog veel werk verzet worden om deze ideeën handen en voeten te geven.

Wie mee wil denken is van harte welkom! Neem dan s.v.p. contact op met het Buurtnetwerk: info@buurtnetwerkbrusselsepoort.nl

Nog even over de Lambertuskerk

door Wim Schoenmakers

Na de ingrijpende renovatie zijn we inmiddels alweer een paar jaar verder en is de Lambertuskerk uitsluitend in gebruik als bedrijfs- en woonruimte.

Maar zoals het vaak gaat is 'onze' kerk ook aan veranderingen onderhevig. Er was en is nog steeds een laboratorium en kantoren gevestigd van het 'Synapse reseach institute'. De eerste eigenaar van de kerk is inmiddels verhuisd naar een kasteel in Gronsveld. Het woongedeelte (de loft) staat nu te koop voor € 1,9 miljoen en wordt op dit moment verhuurd als Airbnb.

Wie er echt op staat, kan ook in onderhandeling treden over de aankoop van de gehele kerk. Er dient dan rekening te worden gehouden met een vraagprijs van € 6 miljoen. Voor de renovatie van de kerk is door het Rijk en Bisdom Roermond geëist dat het middenschip en de apsis behouden zouden blijven voor culturele activiteiten voor de buurt en voor de stad. Bij de verkoop van de kerk of gedeelte daarvan zullen wij als buurt alert moeten blijven dat deze afspraken gehandhaafd blijven.

Nieuws van CNME

door Nelle Driessen, CNME

Kindcentrum Oda gaat in 2022, als alles naar wens verloopt, het schoolplein vergroenen. Ze hebben hiervoor CNME gevraagd die namens de Gemeente Maastricht natuuronderwijs en het vergroenen van schoolpleinen faciliteert.

Er komt meer gevarieerd groen waardoor er meer koelte ontstaat, water meer ruimte krijgt en kinderen zich bijvoorbeeld kunnen terugtrekken tussen het groen en meer natuurervaringen op het schoolplein kunnen opdoen.

Naast het aanbrengen van meer groen op scholen kan CNME ook gevraagd worden voor het ondersteunen van zelfbeheerprojecten en de aanleg van geveltuinen.

In de **Victor de Steurstaat** zijn een aantal boomspiegels en plantstroken die in zelfbeheer genomen kunnen worden. Als bewoners dat op zich willen nemen: laat het me weten. Belangrijk is wel dat iemand uit de straat de kartrekker is. We kunnen eventueel de Odaschool vragen een stuk van het beheer op zich te nemen.

4 december j.l. ging CNME met bewoners, waaronder ook studenten, en in samenwerking met Woonpunt een geveltuin maken en aanplanten in de **Franquinetstraat**. Ook werden op die dag 5 geveltuintjes beplant in de **Orleansstraat**.

Praten over speelvoorzieningen

door Louise van Bronswijk

UITNODIGING

Weten jullie het nog? In maart van dit jaar had de gemeente bedacht om te bezuinigen op de speelvoorzieningen in Maastricht. Ook op de zeven speelplekken in onze wijk. Ouders en kinderen uit verschillende delen van onze wijk hebben van zich laten horen en duidelijk gemaakt dat ze het niet eens zijn met dit plan. Een indrukwekkende Zoom-meeting met wethouder Bert Jongen heeft er mede toe geleid dat het plan van tafel ging.

Maar hoe gaat het nu verder? De gemeente wil met de buurten praten over spelen en bewegen in de buurt. Daarom willen we graag vanuit het buurtnetwerk het gesprek aangaan met de bewoners over onze speeltuintjes.

We komen samen op dinsdag 11 januari 2022 om 20:00 uur in de Wiemerink!

Je bent van harte welkom. Laat weten of je komt, stuur een e-mail naar: info@buurtnetwerkbrusselsepoort.nl

In onze buurt kun je op 7 verschillende plekken spelen en sporten:

- Erfprinsbastion
- Fons Olterdissenstraat
- Orleansplein
- Sint Lucassingel
- Mariabastion
- Frederikbastion
- Antoon van Elenstraat

Actie op het basketbalveld aan het Erfprinsbastion
Foto Daphne Philippen

Het Orleansplein, de tussenstand

door Chris Leonards, Jojet Lysen

In het voorjaar van 2021 verscheen een oproep in dit buurtblad om een werkgroep voor het Orleansplein op te richten en in juni 2021 volgde een eerste bijeenkomst die een stroom aan ideeën opleverde én het inzicht dat al die ideeën samen in een goed conceptplan moesten passen.

In het najaar heeft Boris van Eijsden, buurtbewoner en architect, de geschiedenis, huidige problemen en huidige functies van het plein in kaart gebracht. Hij maakte een plan waarin de gewenste functies van het plein staan opgenoemd en gestalte krijgen in een voorlopig voorstel. Kort gezegd komt het er op neer dat het plein beter ingericht moet worden om met elkaar te praten en/of samen even koffie te drinken; ook mag het plein kleurrijker en speelser. Er moeten mogelijkheden komen voor spel en beweging voor kleine en grotere mensen. Recreatie en (een klein beetje) horeca. Op dit moment loopt iedereen vooral snel over het plein heen op weg naar elders. Straks zou een bezoek aan het plein een doel moeten worden. Horeca, in bescheiden mate, zou het plein kunnen verlevendigen. Een 'hufterproof' zitelement kan ontmoeting tussen studenten, kinderen en andere bewoners mogelijk maken. Studenten zonder tuin of balkon zouden een frisse neus kunnen halen op het plein.

September 2021 | Boris, Jeroen Vegter en Keith Byrne doen mee met de 'burgerbegroting'; een plan van de Gemeente Maastricht waarbij burgers met elkaar gaan bepalen hoe in totaal € 300.000,- over stedelijke projecten verdeeld kan worden. Zij proberen geld te verwerven voor enkele nieuwe onderdelen van het Orleansplein die nodig zijn als het plein meer wordt ingericht voor ontmoetingen, spel en beweging.

Oktober 2021 | Jojet, Chris Leonards en Boris hebben op het plein een ontmoeting met onze buurtcoördinator en een landschapsarchitect van de Gemeente Maastricht. We presenteren namens de werkgroep de inventarisatie, de fotos met de geschiedenis van het plein en de plannen van Boris. We leggen uit dat we minder zichtbaar geparkeerde fietsen willen, meer groen, meer gezelligheid en meer mogelijkheden om elkaar in een goede ambiance te ontmoeten. De stadsarchitecte laat blijken dat we (met name Boris) ons huiswerk goed gedaan

hebben en Boris krijgt een uitnodiging om zijn plannen toe te lichten.

November 2021 | de gemeente, bij monde van de stadsarchitect, deelt niet al onze plannen. De ruimte mag vooralsnog niet opgesplitst worden met een tribuneachtig speel- en zittoestel, er is geen geld voor banken en een kleine kiosk op het plein is volgens de gemeente niet zo wenselijk. Positief is dat de Gemeente Maastricht wel bereid is het Orleansplein aan te pakken. De ondergrond mag half verhard worden, er kunnen andere speelelementen op het plein komen, ook al heeft de gemeente daar nu geen geld voor, het groen mag worden aangepakt en we kunnen praten over een betere en sfeervolle verlichting. De geparkeerde fietsen worden in het voorstel van de gemeente meer geclusterd.

Aan de werkgroep en de andere buurtgenoten nu de uitdaging om met creatieve ideeën te komen die passen binnen de kaders van de gemeente en die van ons plein een uitnodigende ontmoetingsplek gaan maken. Het laatste woord over de inrichting van het Orleansplein is nog lang niet gezegd, vooral niet omdat we over alle ideeën en plannen met de buurt, met u dus, willen praten. Wat vinden de omwonenden eigenlijk? De werkgroep wilde graag, tijdens een buurtbarbecue op het Orleansplein, voorafgaand aan de Kerstdagen, haar ideeën presenteren. Dat gaat vanwege corona even niet door maar we beloven u dat we iets organiseren voor de buurt zodra dat weer veilig kan. We zullen dan flyereren of een bericht ophangen op het plein zodat u weet wanneer wij er zijn om onze plannen uit te leggen en naar uw suggesties, op- en aanmerkingen te luisteren.

De werkgroep Orleansplein bestaat op dit moment uit:

Annelies Dassen, Boris van Eijsden, Ralph Herben, Chris Leonards, Jojet Lysen, Fransje Muysken, Jeroen Vegter en Rita Walzuch.

Wel en wee in de Fronten

door Herm Willems

Dwalen door oude Nederlandse steden is geestverheffend. Ooit beschouwden architecten het als hun voornaamste taak de woonomgeving des menschen te verfraaien. Elk bouwsel was compleet anders, maar op voor leken onverklaarbare wijze ontstond er tenslotte een harmonisch geheel. Tegenwoordig weten nog maar weinigen welke geheimen daaraan ten grondslag liggen. Veel kennis is al begraven of in rook opgegaan. En de enkeling die nog van de hoed en de rand weet doet er anno nu het zwijgen toe. Zo werd de mens geleidelijk door andere tijden geabsorbeerd.

Dat merk je niet, zoals je ook niet merkt dat je ouder wordt. Andere tijden. Zoals op zoveel plaatsen verschenen er ook in onze wijk witte meetkundige veelblokken in het landschap. Het nieuwe functioneel, de gulden snede kan de pot op. Lovenswaardig dus, dat er ter compensatie mooie sierplanten en groene heesters worden aangeplant in de tuinen.

Een man met zwarte handen en een zwarte baard meende dat er ook voor hem nog wel een plekje zou zijn in het Frontenpark. Er stond nog een stuk muur, restant van een voormalig boerenschuurtje. Een goed begin is al gauw het halve werk, legergroen zeil erop en we zijn er al zowat. Vlierstruik tegen de vlakte, blik kapucijners, en er was warmte én eten. Plastic flessen, en daar had hij er nogal wat van, brandden en stonken flink. Paar daagjes wennen, maar toen was de man best content met zijn schamel onderkomentje, en met het adembenemend uitzicht op het Heuvelland vanuit zijn achterland.

Op een zonnige dag verscheen er een motoragent, die hem erop kwam wijzen dat het optrekje van de aardbodem diende te verdwijnen. Dat werkte de man op zijn toch al overbelaste zenuwen, en dus schold hij het leren pak van de diender vol. Ten langen leste vertrok die maar, om op het comfortabele bureau rapport op te gaan maken van dat gedoe. Daar bleef het niet bij.

Een paar dagen later stond er opeens een oudere, in het zwart geklede, respect afdwingende heer voor het beduimelde kampementje. Met priemende vinger wees hij naar de man, die ietwat aandoenlijk zijn armen spreidde en het hoofd liet hangen. Maar die avond was alles weer zoals het was. De week daarop werden er twee, vast op hun benen staande BOA's op de PD gesignaleerd. De man hoorde hun preek onbewogen aan, en nonchalant hun schouders ophalend verdwenen de gezagsdragers maar weer.

Afstotelijk afval en onsmakelijke voorwerpen stapelden zich hoog op langs het Hogefrontenpad. Hondenuitlaters passeerden er hoofdschuddend en met verstrakte mond. Een gerookte juveniele bruine rat op een bedje van frisgroene vliertakken. Waarom zou dat nou in hemelsnaam tot allerlei lichamelijke ongemakken voeren? Wat de solitaire man nog niet wist was dat er intussen ergens in de stad gniffelend wat knopen werden doorgesneden. Enkele dagen later verscheen geheel onverwacht een speciaal team met bulldozers ter plaatse. De bewoner zag zich genoodzaakt met gezwinde spoed zijn afwachting te maken. Alle godvergeten rotzooi werd op efficiënte wijze afgevoerd. Enige tijd was er sprake van een uitbreiding tot 13 huishoudens in het gebied, maar nu waren het er weer 12. Het was mooi geweest.

Tezelfdertijd verdween ook het idyllische paradijsje van een, uit goed hout gesneden Ravelijns echtpaar. Decennia lang hadden ze daar smakelijke groenten en bessen gekweekt. De oudste schapen van Nederland werden er vertroeteld, en op dromerige zomeravonden genoot men gezellig met zijn tweetjes van de zonsondergangen. Maar zo kon het niet blijven want nieuwe invulling trappelde. Zelfs de laatste kers op de taart, de dikke notenboom die alles zag, werd tot biomassa.

Foto's Herm Willems

Het verlaten campement

Kijk
wanneer je
bijvoorbeeld
gaat
verbouwen
naar de
duurzaamste
oplossingen
en maak
een plan
voor de langere
termijn.

Wij krijgen contact met Peter Rompelberg, senior beleidsmedewerker duurzaamheid Gemeente Maastricht en hij stelt voor een videovergadering te houden met Gert-Jan Krabbendam, wethouder klimaat & energie, ruimtelijke ontwikkeling en mobiliteit, waarin wij onze vragen kunnen stellen. Daar maken wij natuurlijk dankbaar gebruik van!

Gert-Jan Krabbendam begroet ons en begint met te zeggen dat hij het mooi vindt dat wij aan dit onderwerp aandacht gaan schenken in het buurtblad en dat hij er met alle liefde en plezier aan meewerkt.

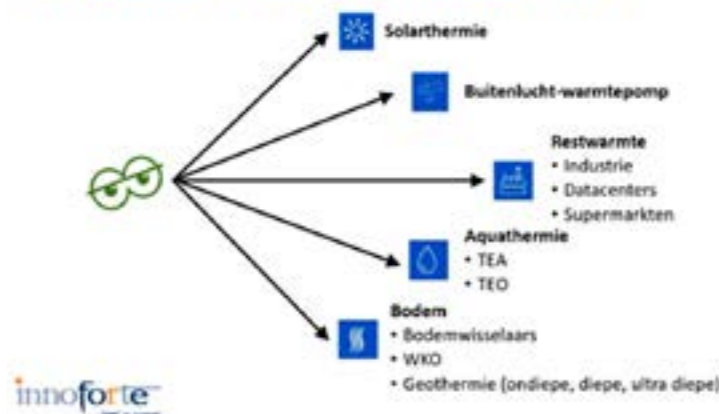
Op landelijk en regionaal niveau wordt er veel onderzocht en bekeken wat er aan de energietransitie gedaan kan worden om ons land energieneutraler te krijgen. Vanuit die Regionale Energie Strategie wordt gekeken naar de opwekking van energie via zonnepanelen en windmolens, die gerealiseerd worden in bijvoorbeeld het Lanakerveld. Het komt erop neer dat er grootscheeps energie moet gaan worden opgewekt en dat de infrastructuur daarom ook moet veranderen. Zo ligt er voor verwarming en verkoeling het plan om de restwarmte van Chemelot door te trekken naar Maastricht. Hoe compacter, dus dichter op elkaar, hoe haalbaarder de investering. (Indien u aanvullend geïnteresseerd bent: de gemeente publiceert

Energietransitie

door Lodewijk Zengerink, Arja Peters

Tijdens de redactievergadering van ons buurtblad besloten wij aandacht te gaan besteden aan de energietransitie in Maastricht en in onze wijk, aangezien iedereen daar de komende jaren mee te maken zal krijgen. Het zal dus ook een terugkerend item zijn in ons buurtblad. Geen gemakkelijk onderwerp, maar we gaan proberen het toch zo helder en duidelijk mogelijk te vertalen.

De zoektocht naar warmtebronnen

Toelichting: TEA=Thermische energie uit afvalwater; TEO=Thermische energie uit oppervlaktewater; WKO=Warmte- en KoudeOpslag (+/- 100 m. diep).

momenteel een zogenaamde "Raadsinformatiebrief" met daarin een doorverwijzing naar een viertal verdiepende presentaties; <https://maastricht.parlaeus.nl/user/bestuursdocument>) In deze: het onderwerp "Stand van zaken Regionale Energiestrategie (RES) van 16 nov. 2021.

Voor Maastricht is er de Transitievisie Warmte, waarover op 21 december een besluit zal worden genomen door de gemeenteraad. Het komt erop neer dat Maastricht daarin afsprekt in 2050 klimaatneutraal te zijn en hoe, wanneer en op welke wijze de Maastrichtse huizen en gebouwen op een duurzame manier worden verwarmd in plaats van met aardgas. Er zal dus gekeken moeten worden naar de opwekking van energie, de netwerken die aangelegd of veranderd moeten worden en als basisvoorwaarde, wat er gedaan kan worden aan isolatie.

Op dit moment worden De Noord-West Entree (Belvédère) en de wijk Céramique verwarmd door middel van een warmtenet. Belvédère wordt deels verwarmd met restwarmte van het productiebedrijf Sappi, verzorgd door Ennatuurlijk. Uitbreiden van het warmtenet kost echter geld en het is niet duidelijk hoe en wanneer het Rijk gaat ondersteunen. Zolang dat niet duidelijk is, kan de Gemeente ook niet verder uitbreiden. Wel is al bekeken voor welke wijk het

kansrijk is een warmtenet aan te leggen. Alleen in goed geïsoleerde huizen (met name nieuwe huizen dus) kun je met enkel elektriciteit verwarmen en verkoelen of gebruik maken van een lage temperatuur warmtenet. Nieuwe gebouwen mogen niet meer op het aardgasnet worden aangesloten. In vooroorlogse woningen worden de kosten van verbouwing vaak echter zo hoog dat dit niet mogelijk zal zijn en daar is men afhankelijk van een hoge temperatuur warmtenet. Zoals het er nu naar uitziet is onze wijk pas na 2030 aan de beurt met aansluiting op een warmtenet. Misschien gaan wij mee op het warmtenet dat er in de binnenstad zal worden gerealiseerd.

Een ding is duidelijk: Het moet haalbaar en betaalbaar zijn!

Wij hoeven gelukkig niet stil te zitten! Wij kunnen zelf onze huizen klaar maken voor 2050 (en liefst eerder). Woningbouwcoöperaties zijn al bezig en de afspraak was dat zij in 2020 alle huizen gemiddeld naar energielabel B gebracht zouden hebben. Dat is niet gehaald maar zij zijn druk bezig en op dit moment is de stand als volgt:

- Maasvallei klaar in 2021
- Servatius klaar in 2026
- Woonpunt klaar in 2026

→ lees verder op pagina 8

Voor eigenhuisbezitters geldt: Kijk wanneer je bijvoorbeeld gaat verbouwen naar de duurzaamste oplossingen en maak een plan voor de langere termijn. Bijvoorbeeld een nieuw dak nodig?, isoleer dan meteen naar de beste norm; een nieuwe ketel nodig?, ga dan over op een warmtepomp of een hybride warmtepomp. Alle kleine beetjes helpen en je bespaart meteen op je energierekening. Dus, kijk naar het dak, de vloer, de spouwmuur, de ramen en de ketel en leg eventueel zonnepanelen op het dak.

Er zijn daarnaast natuurlijk ook nog heel veel andere spelers op de markt die advies geven over isolatie en warmtevoorziening. Zo zijn er ook de energiecoaches van het CNME die u handvatten kunnen geven om energie en geld te besparen in uw huis.

Zie: www.cnme.nl

Op dit moment zijn er twee regelingen:

- **Stimuleringsregeling Duurzaam Thuis:** een goedkope lening voor verduurzaming van de Provincie Limburg voor particuliere woningbezitters en huurders
- **Energiebespaarlening:** speciaal fonds voor de financiering van energiebesparende maatregelen

Het is een mooi idee om in je eigen buurt gezamenlijk te kijken naar oplossingen. Zo kun je bijvoorbeeld, als je zelf geen dak hebt voor zonnepanelen, dat samen te doen met burens die wel een goed dak daarvoor hebben. Daar is de Subsidieregeling Coöperatieve Energieopwekking (de voormalige Postcoderoos) goed voor.

Zie: www.EMEC.nu

Ook kun je natuurlijk gezamenlijk isoleren, wat zeker veel zal schelen in de kosten. Gert-Jan Krabbendam omarmt ieder buurtinitiatief en moedigt het aan dat mensen samen aan de slag gaan voor een betere, schonere en duurzamere toekomst. Er is op dit moment een groep rond het Orleansplein bezig met een onderzoek om mogelijk het gangenstelsel onder onze wijk

Maastricht spreekt af in 2050 klimaatneutraal te zijn

met water te vullen en te transformeren tot energienet. In een andere wijk gebruiken men direct de elektriciteit van de zonnepanelen op het dak voor het laden van de deelauto in de straat. Energie wordt dus lokaal meteen benut. Omdat de auto's ook in staat zijn de elektriciteit weer terug te leveren wanneer die nodig is, vormen ze samen één grote buurtbatterij.

In ons interview besteedden we ook nog even aandacht aan de energiearmoede: dat er nu mensen zijn die hun energierekening niet kunnen betalen. Dat wil de gemeente niet. Daar ligt sociaal een probleem dat naast de klimaatdiscussie toch ook opgelost moet worden.

Wij bedanken de heren vriendelijk voor hun gesprek en gaan u de komende tijd verder op de hoogte houden.

Dit gebouw is helemaal van het gas af en wordt via een ingenieus systeem verwarmd. We krijgen uitleg over dit warmtesysteem, de problemen en de (on)mogelijkheden. Voor een particulier is de warmtepomp die daar is toegepast nu nog onmogelijk en onbetaalbaar maar wel heel interessant om te bekijken, zeker als je al aan het nadenken bent over de verduurzaming van je eigen huis of straat. Aansluitend aan de excursie mogen we gebruik maken van de vergaderzaal van het gezondheidscentrum en kunnen we aanwezigen vragen of er belangstelling is samen een bewonersgroep 'Energietransitie Brusselsepoort' te starten.

Deze activiteit kan alleen doorgaan als de coronamaatregelen dit toelaten. Opgave graag vooraf via: info@buurtnetwerkbrusselsepoort.nl Als u wel informatie wenst over de bewonersgroep maar niet kunt deelnemen aan de excursie kunt u ook mailen. We houden u dan op de hoogte.

In samenwerking met de Gemeente kun je hulp inschakelen van Volta Limburg via Plus Je Huis of een energiecoach. Zij geven voorlichting in de wijken en je kunt hen inschakelen voor advies en uitvoering van het energieneutraal maken van je huis. Zij bekijken op maat wat voor jouw huis het beste is om te doen, qua isolatie en warmtevoorziening, maken een plan, voeren het eventueel uit en regelen ook de aanvragen voor subsidies en leningen. Zie: www.voltalimburg.nl

Excursie en oproep

door Jojet Lysen

Oprichting bewonersgroep energietransitie Brusselsepoort

In heel veel steden en buurten in ons land zijn inmiddels bewonersgroepen opgericht waar buurtbewoners elkaar ondersteunen en kennis delen over verduurzaming van hun woning en hun buurt. Elders in deze krant kunt u het interview lezen met wethouder Krabbendam die uitlegt wat we de komende jaren wel en niet van de Gemeente Maastricht kunnen verwachten en welke grote veranderingen er gaan komen. De Brusselsepoort staat voor een behoorlijke uitdaging. In deze zeer diverse wijk zijn er sociale en particuliere huurders, eigenaren en verenigingen van eigenaren. Sommige woningbouwverenigingen zijn al voortvarend bezig om hun sociale huurwoningen van een beter energielabel te voorzien; andere verhuurders doen nagenoeg niets. Invloed en inspraak bij de ontwikkeling van

de verduurzaming is essentieel want het gaat om een grote, ingrijpende en dure operatie. Mogelijk dat een bewonersgroep hier een rol in kan gaan spelen.

EXCURSIE 28 JAN
Om inspiratie op te doen hebben we een excursie gepland op 28 januari a.s. om 15.00 uur naar het gezondheidscentrum de Fronten in de Victor de Stuersstraat.

Kijk op de wijk

door Arja Peters

Foto Arja Peters

De herfstkleuren zijn ongekend mooi en het lijkt wel een Indian Summer als ik op de eerste grijze, vochtige novemberdag door de wijk loop.

Ik heb een missie: ik wil iemand interviewen in het stukje buurt aan de overkant van de Hogeschool omdat de voltallige redactie ook al aan de schoolkant woont en we er dus voor moeten zorgen dat de "overkant" ook aan het woord komt.

Aspirant redactieleden uit dat deel dus nog steeds welkom!

De duplex woningen aan de Brusselseweg staan deels leeg en ik zie de laatste tijd steeds meer studentenfietsen voor de huizen staan. Een deur gaat open en ik zie een man met lang grijs haar in een mooi houthakkershemd een andere man naar buiten laten. Ik vraag of ik hem mag interviewen voor het buurtblad en hij vindt het prima, als hij niet op de foto hoeft.

De heer Halmans woont al 22 jaar in de woning die hij huurt. Hij is alleenstaand en heeft 7 kleinkinderen waar hij van geniet. Hij heeft ook nog een jaar om de hoek gewoond en daarvoor in Heugem. Als kraanmachinist werkte hij vroeger veel in Duitsland en hoogtevrees kende hij niet. Toen hij in de dertig was is hij door een ongeval op de kraan arbeidsongeschikt geraakt.

Traplopen mag niet meer, waardoor hij dus ooit in deze woning terecht is gekomen. Op 64 jarige leeftijd werd hij opnieuw gekeurd en bleek dat zijn ruggenwervels versleten zijn. Hij is nu herstellende van een longontsteking waar hij ook antibiotica voor slijkt. Naar het ziekenhuis wil hij niet.

Op mijn vraag waar hij zich zoal mee bezighoudt antwoordt hij dat hij graag een beetje aan brommers sleutelt en graag gaat vissen. In Maastricht is dat vissen moeilijker geworden omdat je nergens meer aan het water komt; hij gaat daarom vaker naar België.

Op zich is hij tevreden over de voorzieningen in de buurt, veel winkels, maar niet zo over de woning. Er is al jaren niets meer aan gedaan en het is er vochtig. In 2014 zouden de woningen verbouwd worden maar dat is telkens uitgesteld door de woningbouwvereniging. Nu wonen er nog maar 5 ouderen, want oorspronkelijk, in 1952, is het als ouderencomplex gebouwd. Studenten kunnen nu tijdelijk huren want de grote verbouwing zou nu beginnen. Er wordt dus veel gefeest en niet veel geslapen. Er wonen ook asielzoekers, die erg aardig zijn. Volgens mijnheer komen er alleen nog studenten in de woningen als de verbouwing achter de rug is. Hij zou ergens anders heen moeten maar de woningvereniging helpt hem daarbij niet, wat betekent dat hij overal terecht zou kunnen komen. Mensen met een oud huurcontract kunnen ze niet zomaar elders onderbrengen dus blijft mijnheer voorlopig wonen. Waar hij zich aan stoort is dat mensen zoals hij, na zoveel jaren ergens gewoond te hebben, plaats moeten maken voor asielzoekers en studenten en dus uit de omgeving waar ze willen wonen weg moeten.

Op zich wel fijn dat de rij huizen blijft bestaan omdat nieuwbouw niet altijd een mooier aanzicht geeft en er dan toch karakter verloren gaat! Ik hoop dat mijnheer Halmans toch prettig zal wonen de komende jaren!

Franquinetstraat

Ook in de Franquinetstraat vierden we burendag; en hoe! In de ochtend waren een aantal bewoners van de straat al actief om de brunch met studenten op het Orleansplein voor te bereiden. Deze activiteit, mede gesponsord door de

universiteit was een groot succes. Op L1, RTV Maastricht

en in de Limburger is veel aandacht gegeven aan dit evenement; de studenten waren enthousiast en de bewoners van de straten rondom het Orleansplein ook. Later die dag hebben we de feesttent, tafels en stoelen versleept naar onze straat en het feestje daar verder gevierd. Het Oranjefonds had onze subsidieaanvraag voor vogel- en insectenkastjes gehonoreerd en deze kastjes hebben we samen met de kinderen uit de straat beschilderd en daarna opgehangen. Als u door Franquinetstraat wandelt of rijdt kunt u ze zien hangen. Er zitten al insecten in maar de vogels moeten nog even wennen. Na en tijdens dit karwei was het tijd voor de hapjes en drankjes. Er was weer met overgave gekookt en gebakken, genoeg voor iedereen, passanten en bewoners. De kinderen en de grote mensen uit de straat hebben genoten van elkaar en alle aandacht. Het was een fijn feest.

Jojet Lysen

Foto's Franquinetstraat Gerard Heemels©DutchCoverMedia

Pastoor Habetsstraat

Corona heeft veel invloed gehad op iedereen, ook hier in de straat. En ook op de beslissing om wel of niet naar het straatfeest te komen.... Want dat kon gelukkig toen wel doorgaan! De 'inham' voor 'in de gooi werke' werd omgetoverd tot een gezellige corona-proef-buiten-feest-locatie waar uiteindelijk ruim 60 straatgenoten een heerlijke middag samen zijn gekomen. De organisatie kreeg niet alleen veel aanmeldingen, maar ook persoonlijke afmeldingen van mensen die het oprecht betreunden er niet bij te kunnen zijn! En dit geeft de sfeer in de straat wel goed weer, denk ik: de wil van velen om sámen van de Pastoor Habetsstraat een fijne straat te maken om in te wonen! Het straatfeest 2021 hielp om weer de verbinding met elkaar te voelen en samen te genieten en blij te zijn met de mooie straat, de Hoge Fronten, de bekende en nieuwe burens en het goede weer. De tafel met eten werd door een ieder gevuld, de tap vloeyde, de zonscheen, er was een heuse 'Pastoor Habetsstraat-playlist' en de kinderen vermaakten zich in de 'kids-corner' met springkussens en chill-hoek. Wij kijken al uit naar het Pastoor Habetsstraatfeest 2022!

Desiree, namens de PHstraatfeestcommissie (Alger, Eric, Mieke, Paul en Desiree)

Fons Olterdissenstraat

Ook in de Fons Olterdissenstraat werd burendag gevierd op vrijdagmiddag 24 september op de onderste verdieping van de seniorenflat. Woonpunt en Traject deden mee en er was een diskjockey die ook een muzikale bingo verzorgde. De bewoners hadden hun eigen stoel, tafel, hapje en drankje meegenomen. De diskjockey draaide bekende oldies en de bewoners moesten dit liedje invullen op de bingokaart. Wie als eerst alles goed had en de kaart vol had was winnaar. Er waren meezingers bij en liedjes voor een polonaise, wat dan ook driftig werd gedaan. Er waren veel bewoners aanwezig, zeker 80 à 90 procent van de flat. Al met al was het een zeer geslaagde en gezellige middag: voor herhaling vatbaar!

Wim Schlösser

Frederikbastion

Wat gezellig! Er kwam ineens toch nog een klein buurtfeestje! Op 22 september kwam er een berichtje via de buurtapp dat er op de 26e toch een spontaan samenkomen zou zijn bij de speeltuin aan het Frederikbastion. Het kon even aangezien de coronamaatregelen versoepeld waren. Organisatoren Roy, Paul, Kim, Huub, Maurice en Athal hadden wat tafels versierd en er waren prachtige hapjes. Het was niet zo druk als andere jaren maar wel heel knus en leuk om elkaar in grotere groep weer te spreken en zien. Alle leeftijden waren vertegenwoordigd en het weer werkte ook nog een beetje mee. Aan het einde van de middag werden er frietjes gehaald voor de liefhebbers. Al met al een zeer geslaagde middag! Dank aan de organisatoren en het was zelfs zo gezellig dat de foto's vergeten zijn! Volgend jaar beter!

Arja Peters

Schuilkelders in de Brusselse Poort

door Wim Schoenmakers

Bijna iedere bewoner van onze wijk weet van het bestaan van de Fronten en de kazematten. Decennia lang hebben ze gefungeerd als verdediging tegen potentiële buitenlandse aanvallen en als schuilplaats. Minder bekend is dat ze ook na de Tweede Wereldoorlog nog zijn ingericht als schuilplaats, in de Koude Oorlog namelijk.

Aan de vooravond van Tweede Wereldoorlog begon de gemeente schuilkelders als bescherming tegen bombardementen en beschietingen te bouwen. Al vroeg werd gedacht om hiervoor ook delen van de kazematten (ondergrondse gangen onder de vestingwerken) te gebruiken. De gangenstelsels lagen in die tijd grotendeels onder de bebouwing van de stad en waren niet of nauwelijks toegankelijk. Wie er schuilkelders van wenste te maken, diende eerst op avontuur te gaan omdat er over de juiste ligging van de vele gangen weinig bekend was. Van een ooggetuige, mijn oom Harry van de Proosdijweg, weet ik dat ze met z'n allen hebben staan juichen toen ze in oktober 1944 uit de schuilkelder naar boven kwamen en met een enorme vuurzee Aken in brand zagen staan.

Het initiatief tot het inrichten van de schuilkelders ging veelal uit van buurtcomités, zoals schuilkeldercomité Orléansplein of het schuilkeldercomité Fort Brandenburg en aan de Brusselseweg een groep die zich schuilkelder 'de klaore gaank' noemde. Dergelijke bewonersgroepen zorgden ervoor dat gangenstelsels opgespoord en als schuilgelegenheid geschikt gemaakt werden. Ook voor de inrichting zorgden de buurtcomités, en zo werden de ondergrondse ruimtes voorzien van zitbanken, toiletten en elektrische verlichting. Voor het amusement ondergronds zorgde het schuilkeldercabaret 'de kazematten'. Op 27 plaatsen kwamen nieuwe toegangen tot stand.

Na de bevrijding verscheint er al op 29 maart 1945 een nota aan het stadsbestuur waaruit blijkt dat de openbare schuilplaatsen nog slechts door enkele 'zeer angstige personen' wordt benut, het misbruik daarentegen nam toe. De Kinder- en Zedenpolitie rapporteert op 26 maart 1945 dat in de kazematten

diverse zedendelicten werden geconstateerd en dat vernieling en brandstichting en baldadigheid aan de orde van de dag waren. Het rapport eindigt met de aanbeveling het kazemattensysteem af te sluiten en de sleutel voor noodgevallen aan de buurtbewoners in bewaring te geven. De gemeente ging in de volgende jaren over tot een rigoureuze uitgevoerde afsluiting van de meeste gangen. De toegangen werden onbegaanbaar gemaakt door het storten van grote hoeveelheden grond en puin, waarna het resterende gat werd dichtgemetseld. Zo maakte men opnieuw een aantal met veel moeite vrijgegraven gangen ontoegankelijk of over vele meters onbegaanbaar.

In het kader van het rijksplan voor schuilkelders, dat in de tweede helft van de jaren vijftig ontstond, zijn vanaf 1965 opnieuw een aantal onderaardse ruimten van het kazemattenstelsel tot toevluchtsoord voor de bevolking ingericht. De in 1952, naar Engels model, opgerichte Bescherming Bevolking (BB) richtte zes vroegere schuilkelders opnieuw in die niet alleen bescherming boden tegen conventioneel geweld maar ook bescherming moest bieden tegen gasaanvallen en radioactieve straling. De nieuwe schuilgelegenheden waren niet alleen voor een oorlogssituatie ingericht maar konden ook bij eventuele rampen in vreedstijd goede diensten bewijzen.

Twee van deze schuilkelders liggen in onze wijk. Aan het Orléansplein en aan de Pastoor Habetsstraat. Deze beide schuilkelders zijn inmiddels met betonnen platen afgesloten. De enige nog te bezichtigen schuilkelder ligt aan het Minister Goeman Borgesiusplantsoen. (schuileninmaastricht.com). In de jaren 80-81 maakte de toenmalige minister Hans Wiegel een einde aan de verdere inrichting van de kazematten.

Bron: Maastrichts Silhouet Deel 11 - De kazematten

Graag beter slapen? En overdag fitter zijn?

door Ellen Willemsen, Apotheek de Fronten

In Nederland hebben 3,5 miljoen mensen last van slecht slapen.

Wat is slapeloosheid?

Slecht slapen (slapeloosheid) is bijvoorbeeld slecht inslapen, lang wakker liggen, te vaak of te vroeg wakker worden. Met als gevolg overdag vaak moe, slaperig en/of prikkelbaar zijn.

Ongeveer een derde van de mensen heeft wel eens slaapproblemen. Meestal is slapeloosheid tijdelijk. Slapeloosheid is soms langdurig een probleem. Ook in onze buurt slikken veel mensen slaappillen, meestal 'benzo's'. Langdurig gebruik is ongewenst. Met name ouderen vallen sneller als ze slaapmedicatie gebruiken. Ze staan onvaster op hun voeten. Ook werkt een slaappil vaak overdag nog door. In Centrum voor Gezondheid de Fronten werken Apotheek de Fronten en Oefentherapie Cesar Maastricht samen. De slaapproeftherapeut leert u wat u moet doen om beter te slapen. De apotheek helpt bij het afbouwen van eventuele slaapmedicatie in overleg met de huisarts. Ook kan de apotheek u adviseren over het gebruik van voedingssupplementen.

In januari organiseren we een informatieavond over slaap in het centrum op de Victor de Stuersstraat 15. Natuurlijk alleen als de maatregelen dit toelaten. Mariëlle Bianchi (slaapproeftherapeut) vertelt over het slaapproces, ontspanning en goed voor jezelf zorgen. Ellen Willemsen (apotheker) beantwoordt uw vragen over slaapmedicatie en over medicatie die een goede slaap verhindert. De avond is vrij toegankelijk. Als u interesse heeft, kunt u zich aanmelden via apotheekdefronten@ezorg.nl

Doe de test!

- Wilt u sneller in slaap vallen?
- Wilt u beter doorslapen?
- Wilt u minder vroeg wakker worden?
- Wilt u fitter wakker worden?
- Wilt u overdag meer energie hebben?
- Wilt u langer dan 5 uur per nacht slapen?
- Slikt u slaapmedicatie en wilt u daarvan af?

Zegt u 'ja' op een van deze vragen en wilt u meer weten over beter slapen: Schrijf u in voor de informatie-avond via apotheekdefronten@ezorg.nl, neem contact op via info@oefentherapiecesarmaastricht.nl, of loop even binnen bij Apotheek De Fronten.

NIEUW
IN DE
BUURT

Schoenmaker Derby

door Manon Habets

Echt nieuw is hij natuurlijk niet; onze schoenmaker Derby aan de St Annalaan. Derby is al sinds 1965 een begrip in onze wijk en ver daarbuiten. Tamer en Semra zwaaien er de scepter, sinds enige tijd geholpen door Marco.

Zoals menig een zich wellicht herinnert, was Derby niet altijd gesitueerd aan de St Annalaan. Derby begon in 1965 aan het Emmaplein met Gerard aan het roer. Tamer ging in 2004 bij Gerard in de leer, nadat zijn busschauffeursbestaan ten einde kwam. Eigenlijk is het heel toevallig dat Tamer en Semra de schoenmakerij overnamen; ze waren namelijk van plan er een broodjeszaak te beginnen... Gelukkig wist Gerard het stel op andere gedachten te brengen, het zou immers zonde zijn het schoenmakerschap verloren te laten gaan en waar moesten al die trouwe klanten dan naartoe? Tamer toog naar de Ambachtelijk Schoenmakerij Opleiding in Nieuwegein en ging tevens (onbetaald) werken in de zaak, om zo de fijne kneepjes van dit oude ambacht geleerd te krijgen. In 2005 namen ze de zaak definitief van Gerard over. Gerard bleef nog een jaar (ook weer onbetaald) meewerken om het stel te helpen met het doorontwikkelen van hun kennis en kunde. Krap een jaar later, in 2006, werden hun inspanningen bekroond met de tweede plek op de ranglijst van beste schoenmakers van Nederland.

Het echtpaar woont zelf niet in onze wijk, maar voelt zich er als ondernemers prima op hun plek. Naast de buurtbewoners, hebben ze klanten van heinde en verre. Tamer is een enthousiaste verteller, zijn ogen beginnen te glimmen als hij vertelt over zijn vak. "Alles is te maken", dat is zijn motto. "Je moet in oplossingen denken". En daar ligt dus ook de kracht van Derby, je kunt het zo gek niet bedenken of ze kunnen het maken, of herstellen. Als ik vraag naar

wat het opmerkelijkste verzoek is dat ze ooit gekregen hebben, blijft het eventjes stil. Dit is uitzonderlijk voor Tamer die graag en veelvuldig vertelt. "Misschien moeten we het opmerkelijkste beter niet in het buurtblad vermelden", klinkt het weifelend. Al snel volgt een lange lijst aan creaties van hun hand, zoals: carnavalspakken voor een groep gladiatoren, leren tasjes voor de "Kachelpiepers", hesjes voor motorclubs, een megagrote lampenkap van hergebruikte denimstof, of een uit de kluiten gewassen fotolijst gemaakt van tuigleer, maar dus ook: schoenen van 10 jaar oud als bijna als nieuw herstellen.

Recent heeft Derby zich gestort op het 'renoveren' van sneakers (versleten sneakers zien er weer als nieuw uit nadat ze door Derby onder handen zijn genomen) en het maken van leren gebruiksvoorwerpen met hedendaags design. Dit is voornamelijk de invloed van Marco, die op zijn beurt weer in de leer is bij Derby. Er is nog zo veel meer om over te praten met Tamer: riemen, sleutels, rozenkransen, pakketjes, de lijst is oneindig. "Eigenlijk is Derby een hobbyclub" vertelt Tamer, waarmee ze zowel in hun levensonderhoud voorzien, als hun creativiteit en passie kwijt kunnen. Het leukste van het vak is de erkenning, het klaren van klusjes die een ander niet lukt, uitdagingen aangaan. Tamer is wars van reclame, "het vakmanschap moet voor zich spreken".

Geen uitdaging te groot en altijd in voor een gezellig praatje, ga vooral eens langs bij Derby.